ΑΡΙΘΜΟΣ 441.

Περίληψις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 433) 1978 προγράμματος δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος (ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου) ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Ἰωάννου Ἀνδρέου Γεωργοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Φιλοποίμενος ἀριθμ. 45, δημοσιοῦ ὅτι τὴν δεκάτην (10ην) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας, τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, τελεσθησόμενον ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, ἐνώπιον τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης τοῦτον, δανειστρίας ἐν Πάτραις (Ἁγίου Ἀνδρέου 112) ἑδρευούσης Ἑταιρείας Περιωρισμένης Εὐθύνης ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΤΕΡΕΟΦΟΥΝΚΕΝ ΕΛΛΑΣ Ε.Π.Ε.», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, ὁρισθέντος ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη. κατοικοεδρεύοντος ἐν Πάτραις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ του κειμένῳ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κανακάρη καὶ Δημ. Βότση ἀριθμ. 58, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, κειμένης πολυκατοικίας, ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὀρόφῳ τῆς πολυκατοικίας ταύτης, ἔνθα κεῖται τὸ διαμέρισμα γραφείου του, προικώας ἰδιοκτησίας Γεωργίου Σχοινᾶ, εἰδικώτερον δὲ ἐντὸς τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς πολυκατοικίας ταύτης, συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον, ἢ ἐν κωλύματι αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 431 τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν κινητὸν πρᾶγμα (ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον) τῆς κυριότητος τοῦ ὀφειλέτου Διονυσίου Δ. Καψῆ, κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Ὀδυσσέως — Ἀμαλίας 99, τοῦ ὁποίου αὐτοκινήτου ἡ περιγραφὴ ἔχει ὡς ἑξῆς: Εἶναι αὐτοκίνητον ἐπιβατηγὸν μεταχειρισμένον, εἰς καλὴν κατάστασιν, ἰδιωτικῆς χρήσεως μὲ ἀριθμὸν κυκλοφορίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ΡΑ 1155, ὑπ' ἀριθμὸν πλαισίου CB — 024390 καὶ κινητῆρος CA—114289, κατασκευῆς τῶν ἐργοστασίων SEAT 1500, ὑποδυνάμεως 10 HP. Ἔχει τέσσαρες (4) ἐλαστικοὺς τροχοὺς μετὰ τῶν ἀροθαλάμων των καὶ φέρει ἀπόχρωσιν κυανῆν. Ἐξετιμήθη τὸ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν καὶ πλειστηριαζόμενον αὐτοκίνητον, κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000). Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς, ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ, ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια, ὁρίζει καὶ προσφέρει τὸ ἥμισυ (½) τῆς ἐκτιμηθείσης ὡς ἄνω ἀξίας τοῦ κατασχεθέντος, ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000). Ὅτι μεσεγγυοῦχος τοῦ ὡς ἄνω κατασχεθέντος καὶ πλειστηριαζομένου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου, ὡρίσθη ὁ ἴδιος ὁ εἰρημένος ὁ ὀφειλέτης Διονύσιος Δ. Καψῆς, κάτοικος Πατρῶν, εἰς ὃν ὑπομιμνήσκονται αἱ περὶ μεσεγγυήσεως ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνες του. Ὅτι τὸ πλειστηριαζόμενον ἐπιβατηγὸν αὐτοκίνητον, κατεσχέθη ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 431 τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, ἵνα τελεσθῇ τὴν δωδεκάτην (12ην) Νοεμβρίου 1978, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιον τοῦ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, δυνάμει ὅμως τοῦ ἄρθρου 999 παράγραφος 1 τοῦ Κωδ. Πολ. Δικονομίας, ἡ διὰ τῆς ὡς ἄνω κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, ὁρισθεῖσα ἡμερομηνία τελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἤλαβε καὶ ὡρίσθη, ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἀναγραφομένη ἡμερομηνία, ἤτοι ἡ δεκάτη (10η) Δεκεμβρίου 1978, ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ἀπὸ 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοῦ ὡς ἄνω κατασχεθέντος καὶ πλειστηριαζομένου ἐπιβατηγοῦ αὐτοκινήτου, πληρωθῇ ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια, τὴν κατὰ τοῦ εἰρημένου ὀφειλέτου ἀπαίτησίν της ὁλόκληρον, κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα δικαστικὰ καὶ ἐπιταγῆς, τὴν στηριζομένην εἰς τὴν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθμ. 1.710)1978 διαταγὴν πληρωμῆς τῆς Εἰρηνοδίκου Πατρῶν κ. Γεωργίας Καράμπελα, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15.252 τῆς 28-9-1978 ἔκθεσίν μου ἐπιδόσεως καὶ τὴν ἀπὸ 26-9-1978 ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ἤτοι: 1) Δραχμὰς (4.444) νομιμοτόκως ἀπὸ 22-7-1978, 2) Δραχμὰς (7.000) νομιμοτόκως ἀπὸ 26-6-1978, 3) δραχμὰς (7.000) νομιμοτόκως ἀπὸ 26-7-1978, 4) Δραχμὰς (7.000) νομιμοτόκως ἀπὸ 26-8-1978 δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον, 5) δραχμὰς (1.176) δι' ἔξοδα διαμαρτυρικῶν, 6) Δραχμὰς (1.920) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην, καὶ 7) δραχμὰς (3.300) δι' ἔκδοσιν ἀπογράφου, ἀντιγράφου ἐξ αὐτοῦ, δικαιώματα ἀντιγραφῆς, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν αὐτῆς. Τὰ ὑπ' ἀριθμ. 5, 6 καὶ 7 κοινοβούλια, νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἄνω ἐπιταγῆς (28-9-1978) καὶ ἅπαντα ἄχρις ἐξοφλήσεως, ἔτι δὲ πληρωθῇ ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας τῆς κατασχέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει μέχρι πέρατος αὐτοῦ, ὡς καὶ δραχμὰς (750) διὰ τὴν σύνταξιν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίας, τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς πληρωμῆς. Ὅτι ἀντίκλητόν της καὶ δεκτικὸν καταβολῆς ἡ εἰρημένη ἐπισπεύδουσα δανείστρια, διορίζει τὸν ἐν Πάτραις Δικηγόρον κ. Παναγιώτην Σαλαμαλίκην, κάτοικον Πατρῶν, ὁδὸς Μιαούλη ἀρ. 43—45. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ὅθεν, οὗτος ἀρχόμενος τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς (10ης) δεκάτης Δεκεμβρίου 1978, περατοῦται τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα τρία (3) λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἀφοῦ προηγουμένως, τρεῖς (3) φορὰς γίνῃ πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν, δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ, ἡ δὲ κρίσις περὶ τῆς φερεγγυότητος τῶν πλειοδοτῶν, ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις θέλει κρίνῃ καὶ τὸ ἐπαρκὲς ἢ οὐ τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὅτι ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἀποκτᾷ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριαζομένου παρ' ὅσα ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης. Ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἐπισπεύδουσα δανείστρια καὶ ὁ συμβολαιογράφος, οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ὡς ἄνω πλειστηριαζομένου, οὐδὲ διὰ τὴν ἐκνίκησιν αὐτοῦ, οἱ διὰ τρίτους πλειοδοτήσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν ἔτι ὑπογράψουν, νὰ δηλώσουν τὸ ὄνομα ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλειοδότησαν καὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένα. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ νομίμως καὶ ἐπροσθέσμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα, γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς νομίμως, δαπάναις καὶ εὐθύνῃ αὐτοῦ, ὑποχρεουμένου καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχὸν ἐλλείποντος ἐκπλειστηριάσματος, ὡς καὶ τῶν νομίμων τόκων. Ὅτι τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως καὶ τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουν τὸν ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνουν ἀγοραστοὶ ὅπως, ἀφοῦ προηγουμένως λάβωσιν γνῶσιν τῆς τε καταστάσεως τοῦ πλειστηριαζομένου καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος, προσέλθωσι κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ ὁρισθέντι τόπῳ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἡ παροῦσα ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθ. 45, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, οἰκίας ἰδιοκτησίας Δημητρίου Ντούνη, σήμερον τὴν πρώτην (1ην) τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ πρὸς βεβαίωσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω, ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐντεταλμένου Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Δικαστικὸς Ἐπιμελητὴς

(Τ.Σ.)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡΕΗ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

Τὸ οἰκονομικὸ εἶναι γιὰ τὴν Τουρκία τὸ μεγάλο πρόβλημα

ΞΕΝΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Στὴν «ἐγχείρηση τῆς 11ης ὥρας», ποὺ ὑποβάλλεται ἡ Τουρκία, σχεδὸν ὅλες οἱ μεγάλες Τράπεζες τοῦ κόσμου ἔχουν ἐπενδύσει μεγάλα ποσά, ὅπως γράφει τὸ περιοδικὸ «Ἰνστιτούσιονελ Ἰνβέστορ» στὸ τεῦχος τους τοῦ Νοεμβρίου.

Τὸ περιοδικὸ τονίζει, ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ μεγαλύτερο χρέος ποὺ εἶχε ἡ κυβέρνηση. Δισεκατομμύρια δολλάρια ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ χρέος, ἀλλὰ γιὰ τὴν Τουρκία τίθεται σὲ δοκιμασία κάτι ἀκόμη σπουδαιότερο: Ἡ ἱκανότητά της νὰ πληρώνει τὶς εἰσαγωγὲς ποὺ χρειάζονται γιὰ νὰ σταθεῖ στὰ πόδια της ἡ χώρα, μὲ λίγα λόγια, ἡ ἴδια ἡ οἰκονομική της ἐπιβίωση.

Τὸ «Ἰνστιτούσιονελ Ἰνβέστορ» ὑπογραμμίζει ὅτι ποτὲ στὸ παρελθὸν δὲν ἔγινε κάτι παρόμοιο, δηλαδὴ μιὰ κοινὴ προσπάθεια ἑπτὰ διεθνῶν τραπεζικῶν γιγάντων, γιὰ τὴ διάσωση μιᾶς χώρας. Οἱ γίγαντες αὐτοὶ εἶναι ἡ Μόργκαν Γκάραντυ, ἡ Σίτυ Μπάνκ, ἡ Ντώϋτσε Μπάνκ ἡ Ντρέσντνερ Μπὰκ, ἡ Τσαΐηζ ἡ Ντρέσντνερ Μπάνκ, ἡ Τσαΐηζ Μανχάτταν, ἡ Μπάρκλαϋς (Βρεταννία) καὶ ἡ Γιούνιον Μπάνκ, τῆς Ἑλβετίας.

Ἡ ἔκβαση τῆς κοινῆς αὐτῆς προσπάθειας παραμένει ἀβέβαιη. Ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς Τράπεζες αὐτὲς δὲν ἔχει ἀποφασίσει ἀκόμη καὶ ἴσως δὲν ξέρει τὶ νὰ ἀποφασίσει τί νὰ κάνει γιὰ τὸ χωρὶς προηγούμενο χρέος τῶν 2,5 δισεκατομμυρίων δολλαρίων καὶ γιὰ τὸ νέο δάνειο τῶν 500 ἐκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ σχετικὴ αἴτηση ἔγινε πρὸς τὶς Τράπεζες στὰ τέλη Ὀκτωβρίου καὶ πρέπει νὰ ἀπαντήσουν θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ μέσα σὲ τέσσερις ἑβδομάδες ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ παρέλαβαν τὴν αἴτηση τῆς Ἄγκυρας.

Τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ ἀναφέρει ὅτι οἱ ταλαιπωρίες τῆς Τουρκίας ἄρχισαν τὸ 1975, μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς «παραδόξου σχεδίου» — ὅπως ἔχει δηλώσει ἕνας τραπεζίτης — μὲ τὸ ὁποῖο ἡ Τράπεζα τῆς Τουρκίας ἐγγυήθηκε ὅτι ὁ καταθέτης θὰ μποροῦσε νὰ ἀποσύρει τὶς καταθέσεις του καὶ τοὺς τόκους μὲ τὴν ἰσοτιμία τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως... Τὸ 1976 σχεδὸν 1,3 δισεκατομμύρια δολάρια εἰσήχθησαν στὶς Τράπεζες μὲ τοὺς ὅρους αὐτούς.. Ἀλλὰ ἡ κυβέρνηση ἔκανε δυὸ τραγικὰ — κατὰ τοὺς τραπεζικοὺς κύκλους — σφάλματα. Πρῶτον, χρηματοδοτοῦσε τὴν ἐνδιομηχάνιση τῆς χώρας μὲ δραχυπρόθεσμα χρήματα. Δεύτερον, «οἱ Τοῦρκοι... ἐξαχασαν νὰ κάνουν ἐξαγωγὲς», ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε ἕνας Ἀμερικανὸς τραπεζίτης.

ΤΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ

Οἱ χειρότεροι φόβοι τῶν τραπεζιτῶν δικαιώθηκαν ὅταν τὸν Μάρτη τοῦ 1977, ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα τῆς Τουρκίας ἄρχισε νὰ βρίσκεται σὲ δυσκολία στὸν τομέα τοῦ ξένου συναλλάγματος. Καὶ τὸ χειρότερο:

Οἱ ξένοι προμηθευτὲς τῆς Τουρκίας δὲν πληρώνονταν γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀγαθῶν σ' αὐτήν. Ἡ Τουρκία δὲν εἶχε νὰ πληρώσει τὶς εἰσαγωγές της!

Περίπου 60 ἀμερικανικὲς Τράπεζες διεκδικοῦσαν — ὅπως ἔγινε γνωστὸ ἀργότερα — τὸ ποσὸ τοῦ 1,5 δισεκατομμυρίου δολλαρίων, σὲ χρέη, ἀπὸ τὴν τουρκικὴ κυβέρνηση. Ὑπάρχουν πληροφορίες ὅτι ἡ Σίτιμπανκ διεκδικεῖ 150 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἐνῶ ἡ Μόργκαν Γκάραντυς, διεκδικεῖ τὸ ἴδιο περίπου ποσό.

Οἱ ἐπίσημες στατιστικὲς δείχνουν ὅτι τὸ σύνολο τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τουρκίας πρὸς ξένα οἰκονομικὰ ἱδρύματα καὶ πρὸς ξένους ἐμπορικοὺς προμηθευτὲς ἔχει φθάσει, ἀπὸ 229 ἑκατομμύρια δολλάρια ποὺ ἦταν στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας αὐτῆς, σὲ 6,1 δισεκατομμύρια δολλάρια τὸ 1977.

Τελευταῖα, ἔγινε μιὰ συνάντηση τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κ. Μουεζίογλου στὴν τουρκικὴ πρεσβεία στὴν Οὐάσιγκτον, μὲ τὴν ὁμάδα τῶν τραπεζῶν ποὺ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στοὺς δανειστὲς τῆς Τουρκίας νὰ ἀντιληφθοῦν πῶς ἀντιμετωπίζει ἡ κυβέρνηση Ἐτσεβὶτ τὸ ὅλο πρόβλημα τῶν χρεῶν τῆς χώρας.

Φαίνεται ὅτι οἱ ἐξηγήσεις τοῦ κ. Μουεζίογλου ἦταν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὲς γιὰ νὰ κάνουν τοὺς τραπεζίτες νὰ ἀναπτερώσουν, κάπως, μὲ κάποια ἀνακούφιση.

Πάντως, τονίζεται στὴν Οὐάσιγκτον ὅτι τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα τῆς Τουρκίας παραμένει τὸ ὑπ' ἀριθμὸ 1 πρόβλημα τῆς Ἄγκυρας.

Καθαρίζεται ἕνα ποτάμι στὸ Λουξεμβοῦργο

ΚΟΛΩΝΙΑ ('Ιδ. Ὑπ.). Ὁ ποταμὸς Ἀλζέτ, ποὺ διασχίζει τὴ βιομηχανικὴ περιοχὴ τοῦ Λουξεμβούργου σὲ ὁλόκληρο σχεδὸν τὸ μῆκος της, ἔχει τόσο πολὺ ρυπανθεῖ ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα νερὰ τῶν πόλεων καὶ τῶν βιομηχανιῶν, ὥστε σὲ μερικὰ μέρη δὲν διαφέρει καὶ πολὺ ἀπὸ ἕναν ὑπόνομο. Ἡ Ἐπιτροπὴ Τεχνικοῦ Ἐλέγχου τῆς Ρηνανίας, μὲ ἕδρα τὴν Κολωνία, ἐφαρμόζει μιὰ μαθηματικὴ μέθοδο σὰν πρῶτο βῆμα γιὰ τὸν καθαρισμὸ τοῦ ποταμοῦ. Ἡ μέθοδος θὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν σημείων τῆς μελλοντικῆς ἀνεγέρσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καθαρισμοῦ καὶ τῆς δυναμικότητάς τους καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῆς ἀποτελεσματικότητας τῶν πρόσθετων προστατευτικῶν μέτρων. Ἀκόμα καὶ μὲ τὶς ἐγκαταστάσεις καθαρισμοῦ θὰ παραμένει ἕνα ποσοστὸ ρυπάνσεως γύρω στὰ 10ο/ο, ποὺ σὲ ὡρισμένα κρίσιμα χρονικὰ διαστήματα (π.χ. κατὰ τὴ θερινὴ περίοδο ποὺ ἡ στάθμη τοῦ νεροῦ παραμένει χαμηλή) θὰ ἦταν πολὺ μεγάλη, γιὰ νὰ μπορέσει τὸ ἴδιο τὸ ποτάμι νὰ τὸ καθαρίσει. Σὲ τέτοιες περιπτώσεις ἴσως χρειαστεῖ μεταξὺ ἄλλων καὶ ἡ εἰσαγωγὴ καθαροῦ νεροῦ στὸ ποτάμι. Ὁ ἠλεκτρονικὸς ὑπολογιστὴς ποὺ κατασκεύασαν οἱ χημικοὶ τῆς Κολωνίας γιὰ νὰ ἐπεξεργαστεῖ τὶς διάφορες προδιαγραφὲς μὲ σκοπὸ τὸν καθαρισμὸ τοῦ ποταμοῦ. δὲν εἶναι περίπλοκος ἀπὸ μαθηματικῆς πλευρᾶς ἀλλὰ χρειάζεται πολλὲς πληροφορίες: Ποσότητα βρόχινου νεροῦ ποὺ μπαίνει στὸ ποτάμι, βαθμὸ διαρροῆς, κατανάλωση νεροῦ ἀπὸ κατοικίες καὶ βιομηχανίες, περιόδους καὶ ταχύτητες ροῆς, θερμοκρασίες νεροῦ κλπ.

Ἤδη ἔχουν ἐγκατασταθεῖ κατὰ μῆκος τοῦ Ἀλζὲτ 21 σταθμοὶ μετρήσεως καὶ οἱ ἀρχικὲς ἔρευνες ἔδειξαν πὼς ὁ ὑπολογιστὴς μπορεῖ νὰ προβλέψει μὲ ἀκρίβεια τὴ συμπεριφορὰ τοῦ ποταμοῦ. Τὰ ἀρχικὰ αὐτὰ εὑρήματα βοήθησαν στὴ συναγωνὴ σήμερα σμάτων ποὺ θὰ συμβάλουν μακροπρόθεσμα στὴ λύση ἀποτελεσματικῶν μέτρων καθαρισμοῦ.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ»

Ἐξευρωπαϊσμὸς καὶ ἀνάπτυξη (Μερικὰ διδάγματα γιὰ τὴν χώρα μας)

Ἄρθρο τοῦ κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

I. ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ Εὐρώπη, ἂν καὶ σχετικὰ μικρὴ σὲ πληθυσμὸ καὶ ἔκταση, διαθέτει δυσανάλογα μεγάλη οἰκονομικὴ δύναμη συγκριτικὰ μὲ τὶς ἄλλες ἠπείρους. Ἡ οἰκονομικὴ ἀπογείωση τῆς «γηραιᾶς ἠπείρου» ἐκκινησε στὴν Ἀγγλία μὲ τὴ βιομηχανικὴ ἐπανάσταση τοῦ 18ου αἰώνα καὶ διαδόθηκε προοδευτικὰ στὶς ἄλλες δυτικὲς κυρίως χώρες τῆς Εὐρώπης.

Οἱ πολυάριθμοι «εὐρωπαιολόγοι» διαφωνοῦν ὡς πρὸς τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀναπτυξιακῆς πρωτοπορίας. Ἐπικράτησε ὅμως ἡ ἄποψη ὅτι ἡ Εὐρώπη ὀφείλει τὸ προβάδισμα τῆς ἀνάπτυξης στὸ δυτικὸ πολιτισμό. Ἔτσι γεννήθηκε ἡ θεωρία τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ, ἡ καλύτερα τῆς δυτικοποίησης, ποὺ συνδέθηκε μὲ τὴ θεωρία τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς ἀνάπτυξης.

Ἡ ταύτιση τῆς ἀνάπτυξης μὲ τὴ Δύση εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸ χαρακτηρισμὸ τῆς δυτικῆς εὐρωπαϊκῆς κουλτούρας ὡς πρότυπο ἀνάπτυξης ὁποιασδήποτε ἄλλης χώρας, ἀνεξάρτητα τῆς πολιτιστικῆς της ὑπόστασης. Παράλληλα καθιερώθηκε ἡ ἀνωτερότητα τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ ἔναντι τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ ἀποδόθηκε ἡ φτώχεια τοῦ τρίτου κόσμου στὴ μὴ εὐρωπαϊκὴ κουλτούρα του.

Ἡ θεωρία τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ καὶ τῆς ἀνάπτυξης ἐφαρμόστηκε κατ' ἀρχὴ δίαια στὶς ἄλλες ἠπείρους μὲ τὴν ἐξάπλωση τῆς ἀποικιοκρατίας, ἀλλὰ ἔπειτα καὶ εἰρηνικὰ μὲ τὴν ἐξάρτηση καὶ τὴ διάδοση τοῦ μιμητισμοῦ.

Ἡ διείσδυση τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ εἶχε ἐκπληκτικὴ ἐπιτυχία σ' ὅλο τὸ κόσμο γιατὶ βασίστηκε στὴν ἐπίδειξη καὶ τὴν ἐλπιδοφόρα ὑπόσχεση τῆς ἐπανάληψης τοῦ εὐρωπαϊκοῦ φαινομένου.

Ἡ ἁπλῆ ἐξελικτικὴ ἑρμηνεία τῆς πολύπλοκης διαδικασίας τῆς ἀνάπτυξης δημιούργησε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἡ ἀνάπτυξη τῶν φτωχῶν χωρῶν τῶν ἄλλων ἠπείρων ἦταν βασικὰ ζήτημα χρόνου, δηλαδὴ διάνυσης τοῦ δρόμου ποὺ εἶχε χαράξει ἡ Εὐρώπη. Ἐννοεῖται ὅτι γιὰ τὴν ἀναχώρηση κάλυψη τῆς ἀπόστασης, ποὺ χώριζε τὴν προηγμένη Εὐρώπη ἀπὸ τὸν ἀνάπτυξη Τρίτο Κόσμο, ἔπρεπε νὰ προηγηθεῖ ὁ ἐξευρωπαϊσμὸς τῆς κοινωνίας ἢ ἡ δυτικοποίηση τοῦ πολιτισμοῦ του.

Ἡ ἐπεξεργασία οἰκονομικῶν μοντέλων ἀνάπτυξης ὅπως αὐτὸ τοῦ RUSTOW: THE STAGES OF ECONOMIC GROWTH, προσέδωσε κάποια ἐπίπλαστη ἐπιστημονικότητα στὴ σχέση μεταξὺ ἐξευρωπαϊσμοῦ καὶ ἀνάπτυξης. Ἐπίσης συνέβαλε στὴ μηχανικὴ ἐφαρμογὴ τῆς θεωρίας ἀνεξάρτητα τῆς ἰδιαιτερότητας κάθε χώρας, κυρίως στὸν πολιτιστικὸ χῶρο.

II. Η ΜΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ἡ θεωρία τῆς ἀνάπτυξης διὰ τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ εἶχε τρομερὴ ἀπήχηση καὶ στὴ χώρα μας. Ἡ πολιτικὴ τῆς ἑνταξῆς μας στὴν ΕΟΚ, π.χ. δὲν εἶναι ἁπλῶς μία μεταπολεμικὴ ἐπιλογή, ἀλλὰ ἡ συνέχεια τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ ποὺ ἐφαρμόστηκε ἐπίμονα ἀπὸ τὴν ἄρχουσα τάξη μὲ τὴ σύσταση τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους.

Ἡ γεωγραφικὴ θέση τῆς Ἑλλάδας, ἡ πολιτιστικὴ συγγένεια μὲ τὴ Δύση, ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλληνικῆς Διασπορᾶς καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἡ κηδεμόνευση τοῦ τόπου ἀπὸ τὶς μεγάλες δυνάμεις τῆς Εὐρώπης ἐνίσχυσαν ἀποφαστικὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ἐξευρωπαϊσμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Πρὶν καλὰ—καλὰ σπάσει τὰ δεσμὰ τῆς Ὀθωμανικῆς δουλείας ὁ Ρωμιὸς ποὺ εἶχε ἀποξενωθεῖ ἀπὸ τὰ μεγάλα κινήματα τῆς Ἀναγέννησης, τῆς Βιομηχανικῆς Ἐπανάστασης καὶ τοῦ Διαφωτισμοῦ — τὰ ὁποῖα χάρισαν τὸ προβάδισμα στὴν Εὐρώπη — ὑποχρεωνόταν νὰ μιμηθεῖ τὸν Εὐρωπαῖο, ἐνῶ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία κατακλυζόταν ἀπὸ εὐρωπαϊκοὺς θεσμούς.

Ἡ εἰσαγωγὴ εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν καὶ ἡ μηχανικὴ ἐπιβολὴ μιᾶς σύγχρονης δομῆς, ξένης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴ πραγματικότητα, πάνω σὲ μία οὐσιαστικὰ παραδοσιακή, Ὀθωμανικὴ κουλτούρα προξένησε τρομερὴ σύγχυση στὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνίας μας. Τὸ οἰκοδόμημα ποὺ χτίσθηκε δὲ στηρίχτηκε σὲ γερὰ Ἑλληνικὰ θεμέλια, οὔτε ἀνοικοδομήθηκε πέτρα — πέτρα ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω. Γι' αὐτό, ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζει ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία μοιάζει μὲ μιὰ καινούργια σκεπὴ στερεωμένη ἐπισφαλῶς πάνω σ' ἕνα ἐρειπωμένο κτίριο.

Ἡ ἔλλειψη ὀργανικῆς σχέσης μεταξὺ τῆς ὑποδομῆς καὶ τῆς ὑπερδομῆς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὅπως ἀποδείχνει τὸ χάσμα ἀνάμεση στὴν Ὀθωμανικὴ νοοτροπία καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς θεσμούς μας, ὀφείλεται